

Igra uloga

Igra uloga oblik je iskustvenog učenja u kojem učenici preuzimaju dodijeljene uloge, karaktere ili funkcije i stiču snažna iskustva kroz simulirane situacije stvarnog svijeta

Igra uloga je česta tehnika učenja među različitim uzrastima, kako među učenicima predškolske i osnovnoškolske dobi, tako i među srednjoškolcima. Fokus je na povećanju interakcije između učesnika kroz različite izazove i u različitim okruženjima u kojima učenici primjenjuju i vježbaju vještine, promišljaju o različitim perspektivama i reakcijama na određene situacije.

Svoje korijene nalazi u mnogim teorijama koje su se bavile iskustvenim učenjem (Kolb, 1984).

Njena važnost u nastavi prožima se kroz tezu da učenici najbolje uče kroz direktan rad. Iskustvo rada i učenja kroz ovu metodu učenicima pruža mogućnost aktivacije svih čula. Okruženje za učenje, koje se stvara kroz igru uloga, je produktivnije i povećava kognitivne procese koji su neophodni za razumijevanje, tumačenje i analizu novih koncepata. Pored toga, bitno je i za razvoj svjesnosti te vještina neophodnih u interakciji sa drugim ljudima.

Njena adekvatna prilagodba u nastavnom procesu može poslužiti za razvijanje različitih vještina kao što su: empatija, strpljenje, asertivna komunikacija, konstruktivno rješavanje problema i slično. Kontinuirana, organizirana i adekvatno planirana primjena ove metode u različitim okolnostima može dovesti do reguliranja učeničkog ponašanja, stvaranja zdravih navika i odnosa prema sebi i drugima.

Igranje uloga može podrazumijevati individualnu, aktivnost u paru ili grupi u kojoj je fokus na vježbanju i primjenjivanju znanja i sposobnosti, promišljanju o različitim perspektivama, rješavanju problema na dinamičan i zabavan način. Predstavlja prostor za isponjavanje ideja, emocija, promišljanja bilo kroz riječi ili druge oblike drugim ljudima.

Uloga nastavnika u ovom procesu je veoma važna i ogleda se u pripremi učenika i učenica, te sadržaja i situacija koje će biti igrane. Učenici se vrlo često bore sa stidljivosti i anksioznosti, a ovaj oblik nastave može biti dodatni trigger za to. Zbog toga je bitno prepoznati to kod učenika, pripremiti ih i na osnovu njihovih mogućnosti i interesa, prilagoditi situaciju i iz nje izvući maksimum za učenike i njihovo učenje.

Još jedan izazov je i nejednaka participacija učenika gdje neki učesnici preuzimaju situaciju i imaju veći angažman u odnosu na ostatak grupe. Preporučuje se rad u manjim grupama sa optimalnim brojem učenika od 2 do 4 u grupi.

Praćenje učeničkih angažmana predstavlja jedan od nedostataka ove metode, ali pravovremenim predstavljanjem i opisivanjem kriterija procjene i učenicima daje im uvid u to kako će biti ocjenjivani i koji aspekti njihovog djelovanja će biti posmatrani.

Custom fields

Tip strategije: Odgojne strategije

Tip strategije: Obrazovne strategije

Collections

Metodika i didaktika